



**A9-0151/2021**

30.4.2021

# **JELENTÉS**

az uniós fejlesztési együttműködés és humanitárius segítségnyújtás által a Covid19-világjárvány következményeinek kezelésében játszott szerepről  
(2020/2118(INI))

Fejlesztési Bizottság

Előadók: Hildegard Bentele, Norbert Neuser

## TARTALOMJEGYZÉK

	<b>Oldal</b>
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY .....	3
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL .....	23
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	24

## AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

### az uniós fejlesztési együttműködés és humanitárius segítségnyújtás által a Covid19-világjárvány következményeinek kezelésében játszott szerepről (2020/2118(INI))

*Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 2020. január 30-i közleményére, amelyben nemzetközi jelentőségű közegészségügyi vészhelyzetnek minősítette a Covid19-járványt,
- tekintettel a WHO főigazgatójának a Covid19-ről szóló, 2020. március 11-i sajtótájékoztatón tett nyitó megjegyzéseire, amelyek szerint a Covid19 világjárvány,
- tekintettel az ENSZ 2020. márciusi, "Közös felelősség, globális szolidaritás: A Covid19-világjárvány társadalmi-gazdasági hatásaira való reagálás" című jelentésére,
- tekintettel a Világbank-csoport és a Nemzetközi Valutaalap 2020. március 25-i közös nyilatkozatára, amelyben cselekvésre szólítottak fel a Nemzetközi Fejlesztési Társuláshoz tartozó országok adóssága tekintetében, valamint a G20-ak pénzügyminiszterei és jegybankelnökei által tett 2020. április 15-i közleményre, amelyben bejelentették, hogy az átstrukturálást kérő legszegényebb országok esetében ideiglenesen felfüggesztik az adósságszolgálati kifizetéseket,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a koronavírus-betegség (Covid19) elleni küzdelmet célzó globális szolidaritásról szóló, 74/270. számú határozatára (2020. április 2.),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a Covid19 elleni fellépéshez szükséges gyógyszerekhez, vakcinákhoz és orvostechnikai felszerelésekhez való globális hozzáférés biztosítását célzó nemzetközi együttműködésről szóló, 74/274. számú határozatára (2020. április 20.),
- tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője 2020. április 8-i közös közleményére a Covid19-járványra való globális szintű uniós reagálásról (JOIN(2020)0011),
- tekintettel az EU által a WHO-val és más partnerekkel közösen szervezett, 2020. május 4-i nemzetközi kötelezettségvállalási konferenciára, amely 7,4 milliárd eurós kezdeti finanszírozást biztosított a globális kutatási együttműködés beindítására,
- tekintettel a Covid19-világjárvány utáni helyreállítás támogatására szolgáló Európai Unió Helyreállítási Eszköz létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, 2020. május 28-i bizottsági javaslatra (COM(2020)0441), amely javasolta, hogy 2018. évi áron akár 5 milliárd eurót allokáljanak az Unión kívüli humanitárius segítségnyújtás céljára,
- tekintettel a Covid19-válságra az „Európa együtt” megközelítés alapján adott globális reagálásról szóló, 2020. június 8-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Tanács 2020. július 10-i következtetéstervezetében szereplő javaslatra,

amely 5 milliárd euró humanitárius segítségnyújtást irányoz elő a Szomszédsgai, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszközön (NDICI) keresztül az Európai Helyreállítási Eszköz keretében,

- tekintettel a 2020. július 10-i következtetéstervezetben szereplő tanácsi javaslatra, amely szerint meg kell határozni az új szolidaritási és sürgősségsegély-tartalék keretösszegének elosztására vonatkozó egyértelmű kritériumokat és szabályokat,
- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a 2020. évi globális Covid19 humanitárius reagálási tervének „A Covid19 élelmiszerválságokra gyakorolt hatásainak kezelése, 2020. április–december” című komponensére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Gyermekalapjának (UNICEF) „A legkiszolgáltatottabb gyermekek védelme a koronavírus hatásától: cselekvési terv” című, 2020. április 3-án közzétett és 2020. szeptember 21-én frissített dokumentumára,
- tekintettel az Élelmezési Világprogram (WFP) „A WFP globális válasza a Covid19-re” című, 2020. szeptember 29-i jelentésére,
- tekintettel az élelmezésbiztonsági információs hálózat 2020. április 20-i, „2020. évi globális jelentés az élelmiszerválságokról: közös elemzés a döntések javítása érdekében” című jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának 2020. november 19-i, „A Covid19-világjárvány hatása a kereskedelemre és a fejlesztésre: átállás egy új világra” című jelentésére,
- tekintettel a FAO, a Nemzetközi Mezőgazdaság-fejlesztési Alap, az UNICEF, a WFP és a WHO 2020. évi, „Az élelmezésbiztonság és a táplálkozás helyzete a világban 2020-ban: az élelmezési rendszerek átalakítása a megfizethető egészséges étrend érdekében” című jelentésére,
- tekintettel a Világélelmezés-biztonsági Bizottság (CFS) élelmezésbiztonsági és táplálkozási kérdésekkel foglalkozó magas szintű szakértői testületének „A Covid19 hatása az élelmezésbiztonságra és a táplálkozásra: hatékony szakpolitikai lépések kidolgozása az éhezés és alultápláltság világjárványának kezelésére” című vitaanyagára,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezetnek az egészségügyi intézményekben a vízről, szennyvízről és higiéniről szóló, 2019. május 28-i állásfoglalására,
- tekintettel a Közös ENSZ HIV/AIDS Program (UNAIDS) programkoordinációs testületének 2020. november 23-i, „Covid19 és HIV: 2020. évi jelentés az elért eredményekről” című jelentésére,
- tekintettel az egyetemes egészségügyi ellátásról szóló magas szintű találkozón tett, 2019. szeptember 23-i, „Egyetemes egészségügyi ellátás: haladjunk együtt, hogy egy egészségesebb világot építsünk” című politikai ENSZ-nyilatkozatra
- tekintettel a 2020. október 15-i, „2020. évi globális jelentés a tuberkulózisról” című WHO-jelentésre,

- tekintettel a WHO zoonózisokról folytatott konzultációjának 2004. május 5-i ajánlásaira,
  - tekintettel az EU „Az EU külső tevékenységeiben a nemek közötti egyenlőség biztosítását és a nők szerepének megerősítését célzó ambiciózus program” című, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. (2021-2025) uniós cselekvési tervére (GAP),
  - tekintettel az ENSZ nőjogi szervezetének „A Covid19 nőkre gyakorolt hatása” című, 2020. április 9-én közzétett szakpolitikai tájékoztatójára,
  - tekintettel az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) 2020. április 27-i, „A Covid19-világjárvány hatása a családtervezésre és a nemi alapú erőszak, a női nemi szervek megcsönkítése és a gyermekházasság felszámolására” című jelentésére,
  - tekintettel az UNFPA 2020. április 28-i, „Az erőszak, a gyermekházasság, a női nemi szervek megcsönkítése, nem kívánt terhességek számának Covid19-világjárvány miatt várható megnövekedése” című dokumentumára,
  - tekintettel a WHO 2005. évi Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályaira,
  - tekintettel a 2018. évi, „A mi világunk, a mi méltóságunk, a mi jövőnk” című, a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzusra,
  - tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos, 2008. évi európai konszenzusra,
  - tekintettel „Az ebolaválságról: hosszú távú tanulságok, és hogyan kell megerősíteni a fejlődő országok egészségügyi rendszerét a jövőbeli válságok megelőzése érdekében” című, 2015. október 27-i állásfoglalására<sup>1</sup>,
  - tekintettel Sabine Oertelt-Prigione professzor „A nem és a társadalmi nem hatása a Covid19-járvány során” című, 2020. május 27-én közzétett tanulmányára,
  - tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására<sup>2</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0151/2021),
- A. mivel a Covid19 világméretű járvány, amely a világ minden országát érinti;
- B. mivel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának „A Covid19-világjárvány hatása a kereskedelemre és a fejlesztésre: átállás egy új világra” című, 2020. évi különjelentése szerint a Covid19 által okozott zavar valós és aránytalan következményekkel járt a kiszolgáltatott és hátrányos helyzetű alacsony jövedelmű háztartások, a migránsok, az informális ágazatban dolgozók, és gyakran a nők számára,

<sup>1</sup> HL C 355., 2017.10.20., 2. o.

<sup>2</sup> Elfogadott szövegek, P9\_TA(2020)0054.

különösen a fejlődő országokban, ahol a lakosságot nem védi szociális védőháló, azonban a növekvő munkanélküliség különösen nagy hatást gyakorol rá;

- C. mivel a Covid19-világjárvány növelte a nemi alapú erőszakot, a gyermekházasságot és a meglévő egyenlőtlenségeket, különösen az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében, beleértve a szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokat is, és máris visszafordított számos, az elmúlt évtizedekben a nemek közötti egyenlőség terén történt előrelépést;
- D. mivel a humanitárius segítségnyújtás súlyosan alulfinanszírozott, ami megnehezíti a Covid19-világjárvány következményeinek megfelelő kezelését a fejlődő országokban;
- E. mivel a Covid19-világjárvány gazdasági és társadalmi hatásai legerősebben a fejlődő országokban érezhetők; mivel várhatóan 2020-ban, 20 év után először emelkedik a globális mélyszegénység, ami a kiszolgáltatott személyek részéről vagyontárgyaik értékesítéséhez, fokozott hitelfelvételéhez és megtakarításaik felhasználásához vezet;
- F. mivel a hosszú távú ellenálló képesség megerősítése érdekében a rövid távú humanitárius segítségnyújtást össze kell vonni a meglévő kihívásokra, például a biztonság, a szegénység, a béke, a demokrácia és az éghajlatváltozás terén tapasztalt kihívásokra adott válasz támogatásával;
- G. mivel világszerte menekültek milliói számára aránytalanul nagy a fertőzés kockázata, mert gyakran sűrűn lakott menekülttáborokban vagy gyűjtőközpontokban élnek, ahol csak a gyermekek száma 3,7 millióra tehető;
- H. mivel a Covid19-világjárvány súlyosan érintette a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz való hozzáférést, különösen a nők és a fiatalok körében, a prioritások megváltozása és az ezen szolgáltatások nyújtása terén bekövetkezett fennakadások, valamint az utazási korlátozások és az egészségkereső magatartások változásai miatt; mivel a Covid19 miatt további 49 millió nő nem jutott hozzá a szükséges modern fogamzásgátlókhöz;
- I. mivel az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség folyamatos csökkenése és a természetes élőhelyek pusztulása világszerte nagymértékben növeli a zoonotikus betegségek kialakulásának kockázatát; mivel a Covid19-járvány kitörését semmiképpen sem szabad kifogásként felhasználni az éghajlati és környezetvédelmi vészhelyzet kezelésében való késedelmekhez; mivel a Covid19-járványt követően sürgetően szükségessé válik a világgazdaság környezetvédelmi és szociális szempontból való újjáépítése;
- J. mivel a Covid19-világjárvány nagymértékben súlyosbította a fejlődő országok meglévő adósságproblémáit tovább veszélyeztetve a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez szükséges erőforrások mozgósítása terén tett erőfeszítéseiket, valamint jelentősen csökkentette az oda érkező átutalásokat és közvetlen külföldi befektetéseket;
- K. mivel a Covid19-világjárvány alatt az egészségügyi rendszerekre nehezedő nyomás, valamint a kijárási korlátozási intézkedések tovább korlátozták a szexuális és reprodukív egészséggel kapcsolatos szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és ez veszélybe sodorja a nők egészségét;

- L. mivel az UNICEF szerint a 2020-as csúcson világszerte 1,6 milliárd gyermeket és fiatalot érintett az iskolák bezárása, akik közül sokan otthon nem rendelkeznek internet-hozzáféréssel; mivel a Covid19-világjárvány miatt legalább 24 millió diák lemorzsolódhat az iskolákból;
- M. mivel a Covid19-világjárvány növeli a szélsőséges időjárási körülmények, természeti katasztrófák és az éghajlatváltozás által érintett közösségek szükségleteit;
- N. mivel a Covid19-járvány a modern történelem során valószínűleg példátlan globális zavart keltett az oktatási és képzési rendszerekben, az UNESCO szerint az iskolák és a képzési intézmények bezárása a világ tanulóinak 94%-át érintette, és fennáll a veszély, hogy ez tartós hatást gyakorolhat számos fiatal, különösen a lányok hosszú távú kilátásaira; mivel a pandémia miatti iskolabezárások megfosztották a kiszolgáltatott gyermekeket az egészségük szempontjából alapvető fontosságú iskolai étkeztetési szolgáltatásoktól, az éhező gyermekek számát 36 millióval növelve 2020-ban, és fokozták az erőszaknak és bántalmazásnak való kitettségüket;
- O. mivel a világjárvány rávilágított a globális ellátási láncok sérülékenységére, különösen az élelmiszer- és egészségügyi ágazatokban, és fokozta az ezektől függő fejlődő országok sebezhetőségét; mivel a világjárvány lehetőséget kínál fenntarthatóbb és ellenállóbb ellátási láncok – többek között regionális értékláncok – kialakítására és a regionális integráció fellendítésére; mivel az élelmiszer-ellátás bizonytalansága és az alultápláltság a világjárvány mellékhatásaként emelkedik;
- P. mivel az oktatás kulcsszerepet játszik a szegénység ördögi körének megtörésében és az egyenlőtlenségek csökkentésében; mivel a 4. fenntartható fejlesztési cél az inkluzív és méltányos, mindenki számára elérhető minőségi oktatás biztosítása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, és mivel ez alapvető fontosságú a többi fenntartható fejlesztési cél eléréséhez; mivel a kultúrának a fenntartható fejlődéshez szükséges hozzájárulását több fenntartható fejlesztési cél is kifejezi, különösen a 4. fenntartható fejlesztési cél;
- Q. mivel a világjárvány pusztító következményekkel jár majd az alulfinanszírozott egészségügyi rendszerrel rendelkező országokban élő emberekre, különösen a nőkre és a lányokra, valamint a konfliktus sújtotta országokban élőkre nézve; mivel a világjárvány 2021-re világszerte több mint 47 millió nőt és lányt fog a szegénységi küszöb alá szorítani;
- R. mivel a Covid19-világjárvány leküzdésére hozott intézkedések gazdasági következményei a fejlődő országokban súlyosbítják a meglévő egyenlőtlenségeket és sebezhetőségeket, beleértve a tovább gyengült egészségügyi infrastruktúrát, az élelmiszer-ellátás bizonytalanságát és az oktatási hiányosságok növekedését, a szegénység és a társadalmi kirekesztés fokozódását;
- S. mivel a WHO-UNICEF 2020. decemberi jelentése szerint körülbelül 1,8 milliárd ember van kitéve a Covid19 és más betegségek magasabb kockázatának, mivel alapvető vízellátás nélküli egészségügyi intézményekben kerülnek ellátásra, illetve azokban dolgoznak;
- T. mivel a Covid19-világjárvány súlyos hatást gyakorolt a rutin immunizációs programokra és más alapvető egészségügyi szolgáltatásokra, és mindez életüket sodor veszélybe;

- U. mivel az UNFPA legfrissebb becslései adatai szerint a közösségbe vonó programok, valamint a káros gyakorlatokról szóló oktatás késedelme vagy megszakítása világszerte várhatóan 2 millió további női nemi szerv csonkítási esethez és 13 millió további gyermekházassághoz vezet a következő évtizedben, a világjárvány előtti becsléshez képest;
- V. mivel a lezárások különösen súlyos hatással voltak a testi és értelmi fogyatékosokkal élő személyekre;
- W. mivel a nemzetközi erőfeszítések jobb összehangolására, jobb kapacitásmegosztásra és együttműködésre van szükség a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti hatékony és ellenállóképes kapcsolat előmozdítása érdekében;
- X. mivel a Covid19-világjárvány súlyosbította a HIV-ben szenvedőket, LMBTI-személyeket és más veszélyeztetett csoportokat erő emberjog-sértéseket, megfélemlítést és hátrányos megkülönböztetést, rávilágítva arra, hogy a Covid19-re adott válaszoknak a HIV-vel való küzdelemből származó tanulságokat figyelembe véve az emberi jogokon és az egyenlőségen kell alapulniuk; mivel olykor a népesség kiemelten érintett csoportjaitól megtagadták a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, vagy diszkriminatív módon alkalmazták velük szemben a Covid19-cel kapcsolatos kijárási korlátozásokat;
- Y. mivel a Covid19-járvány középtávon valószínűleg pusztító következményekkel jár, visszafordítva a sok év alatt elért fejlődés eredményeit, és példátlan globális együttműködést tesz szükségessé;
- Z. mivel a világjárvány által kiváltott válság felgyorsította a digitális átállást és az új tanulási eszközök, például a távoktatás és a vegyes oktatás felé való elmozdulást;
- AA. mivel alapvető fontosságú még egyszer elismerni, hogy a fenntartható fejlesztési célok és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez az emberi fejlődésbe való beruházás és a jogokon alapuló megközelítés alkalmazása szükséges, tiszteletben tartva a hatékonyfejlesztési együttműködésre vonatkozó pusani elveket;

### ***Az „Európa együtt” megközelítés***

1. üdvözli az EU globális válaszát a Covid19-világjárványra, amely bizonyítja azon törekvését, hogy vezető szerepet játsszon és szolidaritást mutasson valamennyi partnerországgal, beleértve a konfliktusok és humanitárius válságok által sújtottakat is; rámutat azonban arra, hogy a jelenlegi forrásokat alapvetően más költségvetési sorokból csoportosítják át, és hogy foglalkozni kell a támogatások előzetes ütemezésének kihívásával; kéri, hogy az elosztásra vonatkozó kritériumokat a világjárvány partnerországokban gyakorolt hatásának megfelelően aktualizálják; ezért jelentős új, rugalmas források mozgósítására szólít fel annak érdekében, hogy világszerte segítséget lehessen nyújtani a fejlődő országoknak a Covid19-világjárvány közvetlen és közvetett következményei elleni küzdelemben, és hogy kezelni lehessen a fejlődő országok egészségügyi irányítás és járványügyi felügyelet terén jelentkező alapvető szükségleteit; hangsúlyozza, hogy az első lépések közé kell tartoznia annak, hogy világszerte gyorsan, méltányos és megfizethető módon biztonságos oltóanyagokat, kezeléseket, berendezéseket, terápiás és diagnosztikai eszközöket bocsássonak rendelkezésre; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az oltóanyagokat felhasználása során az



egészségügyi és szociális dolgozókat, majd pedig tanárokat és más alapvető dolgozókat, valamint a Covid19 szövődményeinek legnagyobb kockázatával rendelkező személyeket kiemelten kell kezelni; sürgeti az adományozókat, hogy gyorsan bővítsék a rendelkezésre álló hivatalos fejlesztési támogatást, hogy elérje azt a szintet, amelyre a múltban kötelezettséget vállaltak, de sosem teljesítettek;

2. üdvözli e tekintetben a COVAX-ot, a Covid19 vakcinákhoz való tisztességes és egyetemes hozzáférést biztosító globális eszközt, valamint az „Európa együtt” erős támogatását, ami a legnagyobb mértékben – eddig több mint 850 millió euró elkülönítésével – járult hozzá a kezdeményezéshez, valamint auniós és nem uniós országok már bejelentették, hogy vakcinatöbbletüket a COVAX-on keresztül fogják felajánlani; üdvözli a WHO azon bejelentését, hogy 2021 első negyedévében 91 arra jogosult országban kezdődik el a vakcina globális bevezetése, és hogy mostanra már 2 milliárd vakcinaadagot leszállítottak; hangsúlyozza, hogy a világjárvány visszaszorítása érdekében a biztonságos vakcinákat mindenki számára elérhetővé, megfizethetővé és könnyen hozzáférhetővé kell tenni; hangsúlyozza, hogy az egészségügyben dolgozókat és a leginkább veszélyeztetetteket kell előnyben részesíteni;
3. felhívja az „Európa együtt” hálózatot, hogy erősítsék meg a hatékony mechanizmusokat a fenntartható fejlődés politikai koherenciájának biztosítása érdekében, és biztosítsák, hogy az összes uniós intézmény és tagállam szisztematikus és hatékony módon használja fel azokat; hangsúlyozza, hogy az EU-nak minden szakpolitikai területen fenntarthatósági hatásvizsgálatot kell végeznie, ideértve a világjárványra adott válaszait is;
4. kitarthat, hogy a közös elemzés, a közös programozás és a közös végrehajtás terén az „Európa együtt” megközelítésből nyert lendületnek új együttműködési normává kell válnia a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési politika területén, mind jogi, mind gyakorlati szempontból; úgy véli, hogy az EU-nak ösztönöznie kell, hogy a nemzetközi együttműködés és a humanitárius segítségnyújtás hatásosságának és hatékonyságának maximalizálása érdekében ne csak a tagállamok, hanem a nem uniós adományozó országok között is ilyen fokozott koordináció jöjjön létre; kiemeli az NDICI – Globális Európa jelentőségét a humán fejlődés finanszírozásának biztosításában, ideértve az egészségügyet, a táplálkozást, a vízellátást, a higiéniai létesítményeket és higiéniai körülményeket (WASH), a szociális és gyermekvédelmet, valamint az oktatási ágazatot; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy közös programozásukban kezeljék prioritásként az emberi fejlődést és az egészségügyet; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az integrált, összefüggésekre irányuló megközelítéssel összhangban alkalmazzon rugalmas megközelítést a humanitárius és fejlesztési eszközök terén, különösen az oltóanyagok finanszírozásának és elosztásának tekintetében;
5. felhívja az uniós adományozókat annak biztosítására, hogy a helyi civil társadalmi szervezetek és a frontvonalban működő nemzetközi nem kormányzati szervezetek részesüljenek támogatásban a Covid19-világjárvány, és annak közösségi szintű következményei elleni programok és projektek végrehajtása érdekében, hogy a leginkább lemaradó embereket elérjék; hangsúlyozza, hogy a Covid19-re adott válasza és a helyreállításra szánt további források hiányában, mivel pedig a legtöbb alap földrajzi keretekhez kapcsolódik, alapvető fontosságú az uniós finanszírozás kiegészítő jellegének optimális biztosítása;

## ***A humanitárius segítségnyújtás finanszírozása***

6. felhívja a figyelmet arra, hogy a világjárvány humanitárius válságot okozhat; ezért súlyos aggodalmát fejezi ki az EU humanitárius segítségnyújtási költségvetésének alulfinanszírozottsága miatt, tekintettel a pandémia által okozott további humanitárius szükségletekre; kéri a szolidaritási és sürgősségisegély-tartalék keretösszegének egyértelmű elosztását, amelynek célja, hogy kiegyensúlyozottan fedezze kötelezettségeit az alábbiak szerint: sem belső, sem külső műveletek számára nem allokálható a tartalék éves összegének 60%-ánál nagyobb összeg; minden év október 1-jén legalább az n. évre vonatkozó éves összeg egynegyedének rendelkezésre kell állnia az év végéig felmerülő igények fedezésére; október 1-jétől a fennmaradó pénzeszközöket az év végéig felmerülő szükségletek fedezésére lehet igénybe venni;
7. hangsúlyozza, hogy humanitárius segítséget kell nyújtani, például orvosi személyzet és felszerelések – beleértve az egyéni védőeszközöket és tesztkészleteket – biztosításával a népesség leginkább kiszolgáltatott csoportjainak; e tekintetben üdvözli az Európai Unió humanitárius légihídjának 2020-as létrehozását;
8. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy a világjárvány közvetlen és közvetett hatásainak kezelése érdekében különítsenek el további forrásokat azon országok részére, amelyeket a világjárvány hatásai a legsúlyosabban érintenek, és ragaszkodik ahhoz, hogy fel kell gyorsítani azon élelmiszersegélyezési programok végrehajtását, amelyek már a Covid19-válság előtt sebezhetőként azonosított területekre irányulnak, valamint olyan eljárásokat kell alkalmazni, amelyek csökkentik a fertőzés kockázatát;

## ***Élelmiszerbiztonság***

9. hangsúlyozza, hogy a világjárvány a vidéki, városi és városkörnyéki környezetben is veszélyezteti az élelmiszerbiztonságot; hangsúlyozza, hogy a legeltetéses gazdálkodás ökológiailag megfelelő, környezetbarát, helyi élelmiszertermelési módszer, és ezért egy fenntartható élelmiszerrendszer részét képezi; rámutat arra, hogy a legeltető állattenyésztők különösen ki vannak téve az élelmiszerbiztonsági zavarok és az éghajlatváltozás hatásainak; alapvető fontosságúnak tartja a legeltető állattenyésztők támogatását a pandémia idején a helyi piacokhoz való biztonságos hozzáférés biztosításával annak garantálása érdekében, hogy továbbra is képesek legyenek fehérjében gazdag élelmiszereket biztosítani a helyi lakosságnak, hogy az emberek és az állatok szabadon átléphessék a határokat, hogy az állományaik hozzájussanak a vízhez és a legelőkhöz, valamint hogy a mobil közösségi egészségügyi csoportok figyelemmel kísérjék a helyzetet, és egyedi esetekben, de szükség esetén a közegészség fenntartása érdekében is beavatkozzanak; felszólít a legeltető állattenyésztők számára történő készpénztranszferre annak biztosítása érdekében, hogy fedezzék alapvető szükségleteiket, beleértve az élelmiszereket és a takarmányt is, és kéri, hogy humanitárius segítségnyújtás formájában a megélhetési támogatás részeként takarmánytámogatást is biztosítsanak az állományok számára, amennyiben erre szükség van;
10. hangsúlyozza, hogy az élelmiszerbiztonság és az ellenálló képesség növelése érdekében támogatni kell a családi gazdaságokat és a helyi kis- és középvállalkozásokat, különösen az agráripari ágazatban;
11. Hangsúlyozza, hogy támogatni kell az ENSZ ügynökségeinek, nevezetesen a FAO és a

WFP, valamint a Vöröskereszt és a Vörösféldhold mozgalom és a nemzetközi nem kormányzati szervezetek azon intézkedéseit, amelyek célja az éhezés, az alultápláltság és a megélhetés elvesztésének enyhítése, valamint a reziliens élelmiszerrendszerek kiépítése, mint például a humanitárius szükségletekre vonatkozó gyors tájékoztatást biztosító globális adateszköz létrehozása, az élelmiszertermelési támogatás és az élelmiszerhez való hozzáférés biztosítása, a készpénzátutalások, utalványok, vagy a természetbeni élelmiszer-elosztás és az iskolai étkeztetés megszervezése, a sokkhatásokra reagálni képes szociális védelmi rendszerekkel való kapcsolatok fejlesztése, az élelmiszerrendszerek stabilizálása, valamint a helyi élelmiszerpiacok, értékláncok és rendszerek működésének biztosítása, miközben a kisbirtokos gazdákra és kisüzemi halászokra összpontosítanak a Covid19 terjedésének megelőzése érdekében egészségügyi intézkedések végrehajtása révén, továbbá fellépjenek az egyéb válságokkal, gazdasági visszaesésekkel és konfliktusokkal szemben is, mint amilyen a kelet-afrikai sáskajárás; úgy véli, hogy a gazdaság helyreállításának folyamata lehetőséget kínál arra, hogy a kistermelőket és a gazdálkodókat jobban integrálják a helyi és regionális piacokba és fenntarthatóbb megélhetést alakítsanak ki számukra; hangsúlyozza a technológia és a digitalizáció fontosságát e tekintetben, ami a piaci ismeretek szerzésének, a piacra jutásnak, és a kisvállalkozások mobilfizetési alkalmazások révén történő bővítésének eszköze;

12. emlékeztet arra, hogy 2050-re körülbelül 10 milliárd emberre növekszik a világ népessége, akik számára biztonságos és megfizethető élelmiszert kell biztosítani, miközben tisztességes foglalkoztatást és megélhetést kell biztosítani az élelmiszer-értéklánc egészében, megvédve a leginkább kiszolgáltatott vidéki területeket, ideértve az őslakos népeket, a bevándorlókat, valamint az informális és kisüzemi munkavállalókat, továbbá meg kell akadályozni az élelmiszerárak szélsőséges ingadozását a nemzeti és nemzetközi élelmiszerpiacokon; elismeri a táplálkozás alapvető szerepét az ellenálló képesség erősítésében; felszólít arra, hogy az éhínség és az alultápláltság megelőzésének, diagnosztizálásának és kezelésének jobban integrált megközelítése szerepeljen mind a humanitárius, mind pedig a fejlesztési válaszleépésekben, különösen az éghajlatváltozás szempontjából leginkább kiszolgáltatott országok körében; hangsúlyozza, hogy a fejlődő országok importtól és exporttól való függésének, valamint az élelmiszerlánc esetleges zavaraitól való kiszolgáltatottságának csökkentése érdekében létfontosságú a helyi fogyasztást kiszolgáló helyi mezőgazdaság fejlesztése; hangsúlyozza, hogy a 1. és 2. fenntartható fejlesztési cél elérése tudományágakon átívelő megközelítést igényel, az élelmiszertermelés, -feldolgozás, -fogyasztás és -kereskedelem módjának átalakítása érdekében; hangsúlyozza e tekintetben, hogy holisztikus átalakulásra van szükség a tisztességes, biztonságos és egészséges élelmiszerrendszerek felgyorsítása érdekében, és az ENSZ élelmiszerrendszerekkel foglalkozó 2021. évi csúcstalálkozóját olyan fordulópontnak tekinti, amelytől kiindulva a Covid19-válság után jobban újra lehet építeni a gazdaságot; felhívja az EU-t, hogy az európai zöld megállapodással és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiával összhangban ösztönözze a fenntarthatóságot az élelmiszerellátási láncok minden területén, a termeléstől a fogyasztásig;
13. rámutat arra, hogy a Covid19-járvány súlyosbítja a sáskajárás miatt már egyébként is rendkívül súlyos élelmezésbiztonsági problémát Kelet-Afrikában és a Közel-Keleten, mivel a bevezetett korlátozások késleltetik a sáskajárás leküzdésére szolgáló növényvédő-szerek és berendezések szállítását; hangsúlyozza, hogy fokozott együttműködésre van szükség a kelet-afrikai és közel-keleti országoknak nyújtott

segítség terén, hogy megbirkózhassanak a terményvesztéssel;

14. rámutat arra, hogy a különböző globális problémák, mint a gyors népességnövekedés, az éghajlatváltozás, a természeti erőforrások szűkössége és a változó fogyasztási szokások kihívást jelentenek élelmiszerrendszereink azon képességei számára, amelyek az élelmezésbiztonságot és az élelmiszer-ellátást társadalmi és környezeti szempontból fenntartható módon biztosítják;
15. hangsúlyozza, hogy megfelelő intézkedésekre van szükség az afrikai országok jelenlegi helyzetének javítása, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó intézkedések bevezetése érdekében, mivel azok a népesség gyors növekedésével és az élelmiszertermelés biztosításához szükséges mezőgazdaság bizonytalan kapacitásával szembesülnek;
16. úgy véli, hogy korlátozott mértékben rendelkezésre álló termőföld és a talajromlás, a vízhiány és az élelmiszertermelésben jelentkező korlátok súlyosan akadályozzák a mezőgazdasági ellátás és termelékenység növekedését, ami a fejlődő országok társadalmi-gazdasági és intézményi bizonytalanságaihoz vezet;

### ***Szegénység és szociális védelem***

17. hangsúlyozza, hogy a globális mélyszegénység, különösen a gyermekek körében, 2020-ban több mint 20 év óta először várhatóan drámaian nőni fog, és a Covid19-világjárvány súlyosítja majd a konfliktusok, a nem megfelelő kormányzás és az éghajlatváltozás hatásait, és különösen súlyos hatást gyakorol majd a nőkre és lányokra, akik közül várhatóan további 47 millió kerül mélyszegénységbe 2021-re, az informális és migráns munkavállalókra (akik a világ munkaerejének egynegyedét teszik ki), az idegenforgalmi ágazatra, valamint a latin-amerikai, karibi és afrikai gazdaságokra; e szélsőséges válság fényében kiemeli az egyetemes szociális védelem és a társadalmi párbeszéd fontosságát; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiákat a partnerországokkal a gazdasági fellendülés és a munkahelyteremtés, valamint a szociális biztonsági rendszerek javítása érdekében, támogatva a szociális védelmi rendszerek kiterjesztését a vidéki ágazatokban dolgozó informális munkavállalókra;
18. kiemeli, hogy a világjárvány a leginkább kiszolgáltatottakat sújtja a legsúlyosabban, különösen a menekülteket, az országon belüli lakóhelyük elhagyására kényszerült személyeket és a bizonytalan helyzetben lévő bevándorlókat, akik három válsaggal is szembesülnek: egészségügyi válság, társadalmi-gazdasági válság és védelmi válság; hangsúlyozza, hogy a vándorló gyermekek különösen kiszolgáltatottak az alapvető szolgáltatásokhoz, beleértve a tiszta vizet, a szennyvízelvezetést és a higiénéért, valamint az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és a gondozási szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférés miatt, és emiatt a gyermekek fejlődése, jövője és egészsége nagy kockázatnak van kitéve;
19. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány kitörésének következményei aránytalanul sújtják a legkiszolgáltatottabb helyzetű, marginalizálódott és védtelen társadalmi rétegekbe tartozó a legszegényebb személyeket, beleértve a testi és értelmi fogyatékkal élő személyeket és a krónikus betegségben szenvedőket, a mentális egészségügyi problémákban szenvedőket és az időseket, akik az egészségügyi

szükségeiknek megfelelő alapvető higiénés és kezelési lehetőségekhez korlátozottan vagy nem férnek hozzá és a világjárvány miatt még kiszolgáltatottabbá váltak;

### ***Menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek***

20. sürgeti a Bizottságot, hogy foglalkozzon a menekültek, a migránsok és a belső menekültek sajátos szükségleteivel, fenntartva a közegészségügyi hálózatok azon vezérelvét, amely szerint senkit sem szabad hátrahagyni, és ne akadályozza a frontvonalban dolgozó humanitárius dolgozókat abban, hogy közvetlen kapcsolatba kerüljenek az általuk támogatottakkal; aggodalommal emlékeztet arra, hogy a menekültek, a migránsok és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek a lakosságnak az egészségügyi válság által leginkább veszélyeztetett rétegébe tartoznak, mivel gyakran bizonytalan életkörülmények között élnek, és nehezebben férhetnek hozzá az alapvető egészségügyi szolgáltatásokhoz, mint a helyi lakosság; hangsúlyozza, hogy állampolgárságtól, jogállástól, származástól, nemtől, szexuális irányultságtól, nemi identitástól vagy bármely más jellemzőtől függetlenül minden érintett személy számára egyenlő hozzáférést kell biztosítani a Covid19-kezeléshez, más egészségügyi szolgáltatásokhoz és a biztonsági hálózathoz; hangsúlyozza a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek támogatásának fontosságát a világjárvány aránytalanul súlyos társadalmi-gazdasági hatásainak kezelése érdekében, a megelőzési támogatás és a jövedelemteremtő tevékenységek megerősítése, valamint a biztonsághoz való hozzáférés biztosítása révén; hangsúlyozza, hogy az uniós politikáknak törekedniük kell a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz és a személyazonosságot igazoló okmányokhoz való hozzáférésük támogatására; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy teremtsék meg a feltételeket a menekülttáborokban élő gyermekek és fiatalok számára, hogy hozzáférjenek az oktatáshoz, beleértve a távoktatás lehetőségét, különös tekintettel az alapfokú oktatásra;

### ***Az egészségügyi ágazat megerősítése***

21. hangsúlyozza, hogy a Covid19-járvány kitörése világszerte súlyosbította a gyógyszerhiány állandó problémáját, amely akut következményekkel jár a fejlődő országokban; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési támogatásnak mindenekelőtt arra kell irányulnia, hogy holisztikus és jogokon alapuló megközelítés révén „horizontális” egyetemes egészségügyi ellátási rendszert biztosítson, amely többek között magában foglalja az egészségügy többdimenziós jellegének teljes körű figyelembevételét (a nemek közötti egyenlőséggel, az élelmezésbiztonsággal és a táplálkozással, az ivóvízellátással és köztisztasággal, az oktatással és a szegénységgel szoros kapcsolatban); felszólít a javasolt vagy meglévő stratégiák és partnerségek felülvizsgálatára azzal a céllal, hogy tovább lehessen erősíteni és támogatni a partnerországok egészségügyi rendszereit, különösen a járványokra való felkészültséget, valamint az egészségügyi rendszerek megszervezése és irányítása tekintetében, ideértve az egyetemes egészségügyi ellátást, a vakcinázást, az egészségügyi ellenőrzést és tájékoztatást (ideértve a járványügyi felügyeletet), az egészségügyi személyzet képzését, felvételét és megtartását, a diagnosztikai kapacitást és a gyógyszerellátást;
22. emlékeztet arra, hogy az egészségügyi rendszerek megerősítésének nem pusztán a Covid19-világjárvány partnerországokra gyakorolt epidemiológiai hatásait kell figyelembe vennie, hanem olyan tényezőket is, mint például az élelmiszerellátási láncok megszakadása következtében kialakult fokozott alultápláltság kezelésének

szükségessége vagy a Covid19-járvány miatti kockázatcsökkentő intézkedések pszichológiai hatása;

23. emlékezteti a Bizottságot, hogy az EU ismert partnerszervezetei, mint például a Globális Alap, értékes segítséget nyújtanak a Covid19 miatt szükséges egyéni védőeszközök, diagnosztikai módszerek és terápiás lehetőségek gyors beszerzésében és bevetésében, miközben fontos szerepet játszanak az egészségügyi rendszerek kiépítésében és megerősítésében, valamint adományozók biztosításában is;
24. hangsúlyozza, hogy a lehető leghamarabb fel kell gyorsítani a rutin immunizációs programokat, és biztosítani kell, hogy folytatódjon az egyéb alapvető egészségügyi szolgáltatások nyújtása; felszólít megfelelő finanszírozás biztosítására az olyan kezdeményezések számára, mint a GAVI Oltóanyag-szövetség és a járványügyi felkészüléssel kapcsolatos újításokkal foglalkozó koalíció (CEPI); aggodalmát fejezi ki a kiszervezett, széttagolt globális oltóanyag-irányítási rendszer miatt, amely az együttműködés helyett az oltóanyagokért, diagnosztikai módszerekért és kezeléseikért való versenyhez vezetett; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy a globális szolidaritás elve alapján szólítsanak fel az oltóanyagokhoz való egyenlő és megfizethető hozzáférésre világszerte; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a Covid19-világjárványra adott globális uniós válasz ne ássa alá az egyéb létfontosságú egészségügyi programok – többek között a szexuális és reprodukív egészséggel kapcsolatos minimális alapvető szolgáltatásokról szóló csomag, valamint a nők és terhes nők egészségét célzó programok – uniós finanszírozását; sürgeti valamennyi tagországot és a Bizottságot, hogy továbbra is támogassák a partnerországokat a szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások, valamint rutin immunizációs szolgáltatások nyújtásában, miközben biztosítják a közösségek és az egészségügyi dolgozók biztonságát;
25. emlékeztet a korábbi egészségügyi válságok, például az ebolajárvány kulcsfontosságú tanulságai alkalmazásának fontosságára; kiemeli e tekintetben a közösség vezetőivel való együttműködés fontosságát a legfontosabb közegészségügyi üzenetek terjesztése és a társadalmak mozgósítása érdekében; hangsúlyozza a civil társadalmi szervezetek, valamint a nemzeti és nemzetközi nem kormányzati szervezetek döntő szerepét az egészségügyi szolgáltatások nyújtásában a legszegényebb közösségek számára; elismeri, hogy ezek a szervezetek nélkülözhetetlen partnerek lesznek a Covid19 elleni oltóanyagok terjesztésében; felhívja az EU-t, hogy támogassa e szervezetek kapacitásépítését;
26. hangsúlyozza az egészségügyi oktatás szerepét a világjárványok kitörésének megelőzésében és hatásainak enyhítésében, valamint a jövőbeli közegészségügyi vészhelyzetekre való felkészültségben; kiemeli a sport előnyeit a kiterjesztett korlátozások és az iskolák bezárásának fizikai és mentális egészségügyi következményeinek kezelésében;
27. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat a világjárvány elleni oltóanyagok és kezelések globális köztulajdonná nyilvánítása és mindenki számára elérhetővé tétele mellett;
28. kiemeli, hogy a Covid19-re való reagáláshoz és az utána való talpra álláshoz az alapvető egészségügyi szolgáltatások – beleértve a táplálkozást is – folytonosságára van szükség;

hangsúlyozza, hogy az egészségügyi alapellátás részeként minőségi táplálkozási szolgáltatásokat kell nyújtani, ideértve az alultápláltság minden formájának megelőzését, felmérését, diagnosztizálását és kezelését; elismeri a közösségi egészségügyi szakemberek frontvonalbeli szerepét, amelyet – többek között képzés révén – támogatni kell;

29. hangsúlyozza, hogy a sürgősen szükséges terápiás lehetőségek, oltóanyagok és diagnosztikai módszerek kifejlesztése révén a kutatás és az innováció (K+I) kulcsfontosságú szerepet játszott a Covid19-re való globális reagálásban; hangsúlyozza, hogy a K+I tevékenységeket olyan eszközök felé kell terelni, amelyek alacsony erőforrások mellett működnek, hogy valóban globális választ lehessen elérni; hangsúlyozza, hogy hasonló erőfeszítésekre van szükség az egyéb járványok leküzdésére irányuló meglévő kutatási és termékhiányok kezeléséhez, különös tekintettel a szegénységgel összefüggő és az elhanyagolt betegségekre, amelyek világszerte több milliárd embert érintenek, ugyanakkor a magánszektor beruházásaihoz csupán korlátozott piaci ösztönzőket biztosítanak, illetve annak érdekében, hogy megszűnjön a gazdagabb országoktól való függőség az olyan betegségekkel kapcsolatos kutatásaik tekintetében, amelyek nem biztos, hogy közvetlenül érintik őket; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy növeljék a transznacionális együttműködés lehetőségeit a kutatók között, és ösztönözzék az emberi kutatási erőforrások fejlesztését a partnerországokban, különösen a nők körében;
30. támogatja a WHO fontos munkáját, és rámutat a Covid19-re adott válaszingyedések vezető és koordináló hatóságaként betöltött központi szerepére, ugyanakkor elismeri, hogy az akut válság kezelését követően meg kell reformálni a WHO-t, ideértve többek között, de nem kizárólag a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályok reformját;
31. hangsúlyozza, hogy sürgős fellépésre, fokozott finanszírozásra és a higiéniai magatartásra és gyakorlatokra való reagálás jobb összehangolására van szükség, ami a Covid19 megelőzésének, megfékezésének és kezelésének egyik legfontosabb védelmi eszköze; hangsúlyozza, hogy szükség van a tiszta víz megbízható biztosítására az otthonok, az iskolák, valamint az egészségügyi létesítmények tisztán tartása érdekében, és kiemeli a biztonságos vízhez, a higiénias létesítményekhez és a higiéniai infrastruktúrához, szolgáltatásokhoz és árukhoz való hozzáférés fontosságát, mivel ezek kulcsfontosságúak a betegségek jövőbeni kitöréseivel szembeni ellenálló képesség kiépítésében; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a Covid19-re való reagálásuk részeként és a jövőbeni válságokkal szembeni globális ellenálló képesség megerősítése érdekében jelentősen növeljék a „WASH” (vízellátás, higiénias létesítmények és higiénias körülmények) finanszírozását;
32. kiemeli a közösségi irányítású szervezetek és a civil társadalmi szervezetek létfontosságú szerepét az egészségügyi szolgáltatásoknak a leginkább kirekesztett és legrosszabb szolgáltatási lefedettségű közösségek számára való biztosításában; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson politikai, pénzügyi és technikai támogatást azon civil társadalmi szervezetek számára, amelyek közösségi alapú szolgáltatást nyújtanak, biztosítva ezáltal a személyre szabott és megfelelő szolgáltatások elérhetőségét azoknak, akik nem tudnak egészségügyi klinikákra menni;
33. hangsúlyozza, hogy az oltóanyagok igazságosabb elosztása az egész világon elengedhetetlen a Covid19 és mutációi terjedésének hatékony megakadályozásához;

emlékeztet arra is, hogy a Covid19 kezeléséhez szükséges orvosi eszközöknek megfizethetőnek, biztonságosnak, hatékonyak, könnyen kezelhetőnek és mindenki számára általánosan hozzáférhetőnek kell lenniük, és azokat „globális közjavaknak” kell tekinteni;

### ***Emberi jogok, kormányzás és demokrácia***

34. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Covid19-válság kezdete óta számos kormány arra használta fel a vészhelyzetet, hogy indokolja a demokratikus folyamatok és a polgári tér korlátozását, ideértve a humanitárius segítségnyújtáshoz való hozzáférés korlátozását is, és elnyomja a kisebbségeket; elítéli különösen az újságírók, ellenzéki személyek, egészségügyi dolgozók és más személyek cenzúrázását, letartóztatását és megfélemlítését, amiért bírálják a kormányokat többek között azok válságkezeléséért; szélesebb értelemben felhívja a figyelmet a Covid19 valamennyi emberi jogra, demokráciára és jogállamiságra gyakorolt növekvő negatív hatására, és ezért felszólít a segélyek, a politikai párbeszéd és a civil társadalom és az intézményfejlesztés támogatásának megerősítésére mindezen területeken, különös tekintettel az emberijogvédőkre és a civil társadalmi aktivistákra;
35. megjegyzi, hogy kutatások világszerte azt mutatják, hogy továbbra is megbélyegzés és megkülönböztetés sújtja a HIV-fertőzötteket, különösen a leginkább érintett és a kiszolgáltatott csoportokat; emlékeztet az UNAIDS következtetéseire, miszerint a Covid19-cel kapcsolatba hozható emberek és csoportok is negatív hozzáállást és fellépéseket tapasztalnak; kiemeli, hogy a kiszolgáltatott és marginalizált lakosságot, így például a szegénységben élőket, a hajléktalanokat, a menekülteket, a migránsokat, a szexmunkásokat, a kábítószer-használókat, a leszbikusokat, a melegeket, a biszexuálisokat, a transzneműeket és az interszexuális személyeket – többek között a HIV és a Covid19 keresztmetszetén keresztül – továbbra is megbélyegzik;
36. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi viláגיárvány és a globális recesszió kombinált következményei súlyosan aláássák a fejlődő országok fenntartható fejlődési célok elérésére irányuló képességét, különösen a legkevésbé fejlett országok esetében; emlékeztet az ENSZ 2,5 trillió dolláros Covid19-válságcsomag kidolgozására irányuló felhívására a Covid19-válság miatt soha nem látott mértékű gazdasági károkkal küzdő fejlődő országok számára; szélesebb körű szakpolitikai válasza szólít fel a 2030-ig tartó időszakra szóló alap menetrend „senkit nem hagyunk hátra” elve alapján;
37. hangsúlyozza, hogy a szükségállapot negatív hatást gyakorol az emberi jogokra és az alapvető szabadságokra, ezért korlátozott idejűnek kell lennie, demokratikus és jogi eljárásokkal megfelelően igazolni kell, a vészhelyzettel arányosnak kell lennie és tiszteletben kell tartania az alkotmányos rendet és a nemzetközi emberi jogi jogszabályokat; kitarthat emellett, hogy az egészségügyi vészhelyzeteket soha nem szabad ürügyként felhasználni a jogállamiság, a demokratikus intézmények, a demokratikus elszámoltathatóság vagy az igazságügyi ellenőrzés aláadására;
38. aggodalmát fejezi ki a humanitárius és orvosi személyzet és létesítmények ellen elkövetett erőszakos támadások, valamint az olyan bürokratikus akadályok miatt, mint például a partnerországok nem világos, változó követelményei a személyzetre és a járművek számára vonatkozó belépési engedélyek és korlátozások tekintetében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy továbbra is kezelni kell ezeket a támadásokat és



akadályokat diplomáciai és politikai szinten;

39. felhívja a Bizottságot és az EU tagállamait, hogy támogassák a parlamenteket, hogy azok továbbra is aktív szerepet töltsenek be a Covid19-világjárvány visszaszorítására irányuló kormányzati intézkedések ellenőrzésében és a közegészségügyi intézkedések emberi jogi következményeinek értékelésében; hangsúlyozza, hogy az egészségügyi ágazat sok országban hajlamos a korrupcióra, ezért szükség van az elszámoltathatóság és a felügyelet megerősítésére;
40. rámutat a Covid19 miatt bevezetett kijárási korlátozások különösen súlyos következményeire és a nőket, lányokat és gyermekeket ért járulékos károkra, különösen a nemi alapú erőszak növekedésére, ideértve a női nemi szervek megcsonkítását, a gyermekházasságok egyre gyakoribb előfordulására, a korai és nem kívánt terhességekre és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáférésre, ideértve a szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokat is, de a nők Covid19-nek való fokozott kitettségére is, mivel aránytalanul nagy számban vannak jelen a globális egészségügyi munkaerőben; megjegyzi, hogy számos partnerországban a nőket olyan feminizált ágazatokban foglalkoztatják, mint a ruhaipar, amelyet súlyosan érintett a válság; hangsúlyozza, hogy az NDICI - Globális Európának ösztönöznie kell a nők válság utáni foglalkoztatási lehetőségeit; felszólít a nők által viselt aránytalan gondozási terhek és a biztonság, az egészségügy, az emancipáció, a gazdasági függetlenség és a társadalmi szerepvállalás, valamint az oktatás terén bekövetkező esetleges visszalépések ellensúlyozására olyan egyedi programok révén, mint a Reflektorfény kezdeményezés és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv, valamint az európai támogatás hangsúlyainak áthelyezése; felszólít a kapcsolati erőszak hatékonyabb megelőzésére és kezelésére irányuló erőfeszítések fokozására; szorgalmazza a nők érdemi részvételét az egészségüket és a munkával töltött életszakaszukat érintő döntésekben; hangsúlyozza, hogy az EU Covid19-re adott válaszintézkedéseibe be kell építeni a nemi dimenziót, támogatni kell az inkluzív döntéshozó testületeket, és nemek és életkor szerint lebontott adatokat kell gyűjteni a nemi szempontú elemzéshez;
41. emlékeztet arra, hogy a világjárvány gazdasági és társadalmi következményei aránytalan hatással vannak a nőkre, és fennáll annak a veszélye, hogy visszafordítják a nemek közötti egyenlőség és a női esélyegyenlőség előmozdítása terén több évtized alatt elért előrelépéseket; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy e kihívás kezelése és a tartós helyreállítás biztosítása érdekében növeljék a nők döntéshozatali folyamatokban való részvételének és képviselőiténél fokozását, a nők oktatásának és képzésének javítását, a hitelhez való hozzáférés terén a megkülönböztetés megszüntetését és a nemi alapú erőszakkal szembeni jogszabályok elfogadását célzó külső támogatásaikat;

#### ***Adósságszolgálat és eredményes költségvetések***

42. üdvözli a legszegényebb országok adósságszolgálati kifizetéseinek a G20-ak által bejelentett ideiglenes felfüggesztését, és csatlakozik a magánhitelezőkhöz és az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankokhoz intézett felhíváshoz, hogy kövessék a példát; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a G20-ak adósságszolgálat felfüggesztésére irányuló kezdeményezésének (DSSI) és az adósságkezelésnek az adósságszolgálat-felfüggesztési kezdeményezésen túlmutató közös keretének a teljes végrehajtását; hangsúlyozza, hogy a fejlődő világban a gazdasági és társadalmi válság

nagyságrendje mélyrehatóbb és messzemenőbb intézkedéseket tesz szükségessé, és ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa az e téren tett nemzetközi erőfeszítéseket; úgy véli, hogy a felfüggesztésnek köszönhetően megtakarított kamatokat inkább az egészségügyi ágazatba kellene befektetni, amely a fejlődő országokban gyakran súlyosan alulfinanszírozott; e tekintetben felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák azokat a nemzetközi szintű kezdeményezéseket is, amelyek a partnerek által – a helyi pénznemben – nyújtott források létrehozásához kapcsolódó rugalmas adósságcsökkentési mechanizmusokat javasolnak a fenntartható fejlődési célok elérését célzó beruházások ösztönzése érdekében;

43. rámutat arra, hogy számos fejlődő ország már a világválság előtt is jelentős adóssággal küzdött, ami megakadályozta a válságmegelőzésre, az egészségügyi rendszerekre és a szociális védelemre fordított megfelelő beruházásokat; hangsúlyozza, hogy fontos az adósság fenntarthatóságának kiemelt kezelése a partnerországokban; felhívja a Bizottságot, hogy a fejlődő országok adóalapjának javítása érdekében tegyen új kezdeményezéseket az illegális pénzmozgások, az adókijátszás és az adócsalás problémájának kezelésére; evégett sürgeti az EU-t annak biztosítására, hogy kereskedelmi, kettős adóztatási és beruházási megállapodásai összhangban álljanak az AKCS-országok belföldi erőforrások mozgósítására irányuló céljával, és alakítsák át őket kézzelfogható és fenntartható fejlődési eredményekké, a politikák fejlesztési célú koherenciájának a Lisszaboni Szerződés 208. cikkében rögzített elvével összhangban; tágabb értelemben felszólít egy globális adóügyi testület felállítására az ENSZ szintjén az adópolitikák összehangolásának elősegítése érdekében; kéri továbbá, hogy a költségvetés-támogatás az egyetemes alapvető szolgáltatásokra, különösen az alapvető egészségügyi szolgáltatásokhoz, a vízhez és a higiénias létesítményekhez való hozzáférésre, és a rezilienciára irányuljon; felhívja a Bizottságot, hogy tervezzen magasabb költségvetési támogatást a legsérülékenyebb országok számára a Covid19-járvány leküzdéséhez és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés biztosításához, miközben nem hagyja figyelmen kívül az olyan meglévő kihívásokat sem, mint a mélyszegénység, a biztonság, a minőségi oktatáshoz és a munkahelyekhez való hozzáférés, a demokrácia, az esélyegyenlőség és az éghajlatváltozás;
45. kiemeli, hogy a pénzáttalási áramlások csökkenése a fejlődő országokban rontani fogja azoknak a háztartásoknak az életkörülményeit, amelyek az olyan áruk és szolgáltatások igénybevételenek finanszírozásához, mint az élelmiszer, az egészségügy és az oktatás, erre a jövedelemforrásra támaszkodnak; sürgeti ezért az EU-t és az adományozó közösségeket, hogy tegyenek határozott lépéseket annak az ígéretének a teljesítése érdekében, hogy hozzájáruljanak az áttalási díjak közel nullára, de legalább 3%-ra való csökkentéséhez, ahogy a 10. fenntartható fejlődési célban szerepel;

### ***Oktatás és digitalizáció***

46. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világválság példátlan számú diák kimaradását eredményezte az iskoláztatás hónapjaiból, ami jelentős visszalépést jelent az oktatási ágazatban tett erőfeszítések terén, különös tekintettel a nők, a lányok és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek oktatására; sürgeti a kormányokat, hogy az iskolabezárásokat csak végső eszközként alkalmazzák a pandémia elleni küzdelemben; támogatja, hogy a szükséghelyzetben és egyéb humanitárius helyzetben lévők oktatásába való beruházás folytatódjék és élvezzen elsőbbséget; felszólít arra, hogy az oktatás továbbra is az uniós fejlesztési politika kiadási prioritása maradjon, és kellően

vegyék figyelembe az iskolák társadalmi és kulturális szerepét; ezzel összefüggésben sürgeti a kormányokat, hogy részesítsék előnyben a leginkább perifériára szorult gyermekek és családjaik támogatását, mivel a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek szorosan összefüggnek a korai iskolaelhagyással és a kora gyermekkorban elért gyenge teljesítménnyel, veszélyeztetve a felnőttkori foglalkoztathatósági kilátásokat; hangsúlyozza, hogy ez a világjárvány a leginkább veszélyeztetett gyermekeket, különösen a fogyatékosokkal és a konfliktus sújtotta területeken élő gyermekeket érinti a legsúlyosabban; javasolja, hogy az EU támogassa az UNICEF intézkedéseit, és hogy az uniós országok osszák meg az oktatás válság idején való fenntartásával kapcsolatos megközelítéseiket, és kéri az EU-t és tagállamait, hogy nemzetközi támogatási programjaikban használják ki a távoli (offline alkalmazások, rádió, televízió, nyomtatott anyagok) és digitális tanulásban rejlő lehetőségeket, hogy egyetlen gyermek se maradjon ki az oktatásból; ezért támogatja az internethez (beleértve a mobiladatokat is) való nyílt, biztonságos és megfizethető hozzáférést, valamint a digitális technológiákhoz való egyenlő hozzáférést, azok használatát és létrehozását a digitális szakadék áthidalása érdekében, ideértve a nemmel és az életkorral összefüggő digitális szakadékot is, valamint a digitális átalakulás miatt hátrányos helyzetbe került vagy marginalizálódott személyeket is;

47. felszólít arra, hogy a kultúrát önmagában vett értékénél fogva a társadalmi, gazdasági és környezeti megfontolások mellett tekintsék a fenntartható fejlődés önálló, transzverzális oszlopának; felhívja az EU-t, hogy a kulturális fenntarthatóságot a fejlesztési együttműködés minden szintjén integrálja, és szisztematikusan vonja be a kulturális dimenziót a társulási megállapodásokról folytatott tárgyalásokba, valamint külkapcsolatai és külpolitikai eszközei egészébe;
48. Kiemeli az egész életen át tartó tanulás és az átképzés fontosságát a Covid19-világjárvány után hosszú távon is, mivel ez nemcsak, hogy általános gyakorlattá fog válni, hanem a technológia gyors fejlődését figyelembe véve a dolgozó polgárok számára szükséges követelményé is;
49. rámutat arra, hogy támogatást és elismerést kell nyújtani a tanároknak, akiknek az oktatásban és az aktív állampolgárság kialakításában betöltött kulcsfontosságú szerepét a világjárvány tovább hangsúlyozta; hangsúlyozza a tanárképzésbe történő befektetés szükségességét annak érdekében, hogy megfelelő módon felkészítsék őket az új tanulási modellekre, például az e-tanulásra és a vegyes tanulásra, ami a folyamatos oktatás biztosításának követelménye abban az esetben, ha a személyes tanulás veszélybe kerül;
50. kiemeli a független média szerepét a kulturális sokféleség és a kultúrák közötti kompetenciák elősegítésében, valamint azt, hogy mivel hiteles információforrások, erősíteni kell őket, különösen válság és bizonytalanság idején;
51. felhívja a figyelmet arra, hogy a járvány súlyos veszteségeket okozott a kulturális és kreatív ágazatoknak, a világörökségi helyszíneknek, a szellemi kulturális örökségeknek és az örökségre épülő idegenforgalomnak szerte a világon, különösen a legkevésbé fejlett országokban, ahol ezek az ágazatok különösen törékenyek; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy fejlesztési együttműködés keretében biztosítsanak pénzügyi támogatást ezeknek az ágazatoknak tematikus és földrajzi prioritásokkal rendelkező célhoz kötött alapokon keresztül, valamint technikai segítségnyújtás révén – ideértve digitális támogatási kezdeményezéseket is – a korlátozó intézkedések negatív hatásainak enyhítése, valamint egyrészt a helyi önkormányzatok, a kulturális

szervezetek és a nem kormányzati szervezetek, másrészt az EU küldöttségei és a tagállamok kulturális intézményeinek a tengerentúli fióktelepei közötti szinergiák kiaknázása érdekében;

52. emlékeztet arra, hogy az oktatás részesedése a teljes fejlesztési támogatásból az elmúlt évtizedben folyamatosan csökkent; felhívja a tagállamokat, hogy 2024-ig hivatalos fejlesztési támogatásuk 10%-át, 2030-ig pedig 15%-át fektessék az oktatásba, ideértve a digitális oktatásba, az infrastruktúrába és a hálózati összekapcsoltságba történő befektetést is, hogy kezeljék a társadalmi-gazdasági hátrányokat súlyosbító digitális szakadékokat;

### **Reziliencia**

53. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megosszák a partnerországokkal a bevált gyakorlatokat és segítséget nyújtsanak nekik (ideértve a helyi és regionális közigazgatás kapacitásépítését is), és a helyi civil társadalmi szervezetekkel is megosszák a bevált gyakorlatokat és segítséget nyújtsanak nekik a sebezhetőségek azonosítása, a megelőzési és válságreagálási mechanizmusok kiépítése, valamint a kritikus infrastruktúra védelme terén annak érdekében, hogy a jövőben jobban tudjanak kezelni mindenfajta rendszerszintű sokkhatást; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy a központi kormányzattól egészen a közösségi szintig egységes egészségügyi megközelítést alkalmazzanak a zoonózisok megelőzése vagy leküzdése érdekében; aggódmát fejezi ki amiatt, hogy az éghajlatváltozás alakulása következtében a Covid19-válság mellett szélsőséges időjárási eseményekre is sor fog kerülni, amelyek a gazdaságokat, az államok működését és a humanitárius segítségnyújtást további nyomás alá helyezik majd; ezért kéri, hogy a gazdaságélénkítési stratégia kövesse a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend és az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás céljait; úgy véli továbbá, hogy a gazdaságélénkítő intézkedéseknek elő kell készíteniük a karbonsemleges és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes jövőt, és felszólít a vetőmagfajták megőrzésének támogatására a növénygenetikai források élelmezési és mezőgazdasági felhasználásáról szóló nemzetközi egyezmény égisze alatt, amely segíti a közösségeket a fajták helyreállításában az éghajlatváltozás okozta katasztrófák után;
55. úgy véli, hogy a világválság lehetőséget kínál a jobb újjáépítésre, és hogy az EU humanitárius és fejlesztési politikájának támogatnia kell ezt a célkitűzést a partnerországokban; kiemeli különösen a fejlődő országok abban való támogatásának szükségességét, hogy felszabadítsák a digitális gazdaság fejlődését többek között az egészségügy, az oktatás és egyéb közszolgáltatások területén; üdvözli a fejlesztési célú digitalizáció (D4D) 2020. decemberi elindítását, és arra ösztönzi az EU-t, hogy eszközöljön további beruházásokat a partnerországokban zajló digitalizációs erőfeszítésekbe, többek között a magánszektor beruházásainak ösztönzésével;
56. emlékeztet arra, hogy a reziliencia végső soron az általános felkészültségről és az új körülményekhez való alkalmazkodás képességéről szól; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy azok a közösségek, amelyek egyéni helyzetükhöz igazított saját megoldásokat alkalmaznak, elkötelezettebbek a helyreállítás során, és végül erősebben épülnek újra; hangsúlyozza, hogy ennek a válságnak a partnereinkkel szolidaritásban való leküzdése megerősíti és ellenállóbbá teszi az EU és a fejlődő országok közötti kapcsolatokat;

57. emlékeztet arra, hogy a magánszektor beruházásai fontos szerepet játszhatnak a gazdasági fellendülésben és a fenntartható fejlődési célok elérésében, figyelembe véve a világvárvány által generált megnövekedett igényeket; felszólít a magánszektor és a vegyes finanszírozás szerepének további tanulmányozására a helyreállítási és rezilienciaépítési erőfeszítések részeként;
58. rámutat, hogy a járványok gyakran zoonótikus eredetűek; hangsúlyozza ezért, hogy támogatni kell a vadon élő állatok vadászatának és kereskedelmének veszélyeivel, valamint az ökoszisztémák és élőhelyek szigorúbb védelmével és helyreállításával kapcsolatos oktatási programokat, továbbá kezelni kell az ipari gazdálkodás által támasztott kihívásokat; kéri, hogy erősebben támogassák a partnerországokat az orvvadászat és a vadállatok kereskedelme elleni harcban, különösen ügyelve arra, hogy bevonják a helyi közösségeket a vadvilág védelmébe; úgy véli, hogy több uniós forrást kell biztosítani a humán egészségügy, az állategészségügy és az ökoszisztémák közötti kapcsolatokra vonatkozó előzetes kutatásra annak érdekében, hogy növeljék a zoonótikus eredetű vírusmutációk által létrehozott jövőbeli egészségügyi válságokra való reagálási készséget;
59. azon a véleményen van, hogy a jövőbeli közegészségügyi válságokkal szembeni ellenálló képességet olyan betegségek kutatására is kell építeni, amelyek rendszeresen halálos kimenetelű járványkitörést okoznak a fejlődő országokban; sajnálatosnak tartja, hogy jelenleg nincs elegendő kutatás az olyan oltóanyagok kifejlesztésére irányulóan, amelyek hatékonyan megakadályozzák a visszatérő betegségeket a fejlődő országokban, mint például a maláriát vagy a Zika-lázatot; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy az ilyen betegségek jövőbeni kitörését megakadályozó oltóanyagok kifejlesztése érdekében finanszírozzanak több kutatást;
60. rámutat, hogy az élelmiszer-termelésnek és -forgalmazásnak még válság idején is abszolút elsőbbséget kell élveznie; úgy véli, hogy csökkenteni kell az élelmiszerek, növények, vetőmagok és műtrágyák külső forrásaitól való függőséget, ugyanakkor növelni kell a helyi és diverzifikált mezőgazdasági termelést; e tekintetben üdvözli az EU agroökológiának biztosított támogatását, amelyet tovább kell erősíteni; felszólít az új, régi és ellenállóbb agroökológiai vetőmagokkal kapcsolatos ismeretek megosztásának támogatására;
61. emlékeztet arra, hogy a fejlődő országok a szűk exportbázis és a kevésbé diverzifikált gazdaságok miatt történelmileg érzékenyen reagálnak a külső sokkhatásokra; ezért hangsúlyozza, hogy a fejlődő országok számára az egyik fő kihívás, hogy gazdasági diverzifikáció révén feljebb kerüljenek a globális értékláncban, és hogy az exportorientált termelési modelltől áttérjenek a hazai és regionális piacokon alapuló fejlesztésre; ebből a célból hangsúlyozza a regionális gazdasági együttműködés, az ipari belpolitika és a beruházásösztönzés kulcsfontosságú szerepét a nemzeti vagy regionális autonómia növelése érdekében az alapvető termékek és szolgáltatások előállításában; ennek fényében elengedhetetlennek tartja a finanszírozási és üzleti gyakorlatok szabályozását a fenntarthatósági normák integrálásának elősegítése érdekében a teljes beruházási lánc mentén; ismételten hangsúlyozza, hogy a jövőbeli válságok megelőzésének és enyhítésének, valamint a fenntartható értékláncok biztosításának elengedhetetlen feltételei a vállalati emberi jogok és a környezettel kapcsolatos kötelező kellő gondosság;

62. hangsúlyozza, hogy a helyreállítási intézkedésekbe való beruházásoknak a Világélelmezés-biztonsági Bizottságnak a földtulajdonnak és -használatnak, a halászatnak, valamint az erdőgazdálkodásnak a nemzeti élelmezésbiztonság keretében történő felelősségteljes irányításához című önkéntes iránymutatásaival és a mezőgazdasági és élelmiszeripari rendszerekbe történő felelős beruházásra vonatkozó elveivel összhangban felelősnek kell lenniük az éghajlatváltozás mérséklése és a kiszolgáltatott helyzetben lévő lakosság ellenálló képességének elősegítése érdekében;
63. felhívja az EU-t, hogy érvényesítse jobban a gyermekek jogait az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, valamint az ellenálló képesség és a katasztrófavédelmi felkészültség előmozdításában közvetlenül az olyan szociális ágazatokban, mint az oktatás, az egészségügy, a vízellátás, a higiénias létesítmények és a higiénias körülmények, a táplálkozás, a szociális és gyermekvédelem;

### ***A humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat***

64. hangsúlyozza, hogy a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolat végrehajtását prioritásként kell kezelni az NDICI – Globális Európa programozása során az instabil országokban; felhívja a Bizottság DG ECHO, DG DEVCO és DG NEAR főigazgatóságait, hogy lehetőség szerint hajtsanak végre a helyi körülményeknek és lehetőségeknek megfelelő kiegészítő programokat a kapcsolat különböző aspektusainak kölcsönös megerősítése érdekében;
65. hangsúlyozza, hogy a Covid19-válságra való reagálás meghatározása és végrehajtása során együtt kell működni a helyi közösségekkel és a civil társadalmi szervezetekkel; hangsúlyozza az Európai Szolidaritási Testület szerepét a civil társadalmi szervezetek helyszíni támogatásában a rászoruló embereknek való segítségnyújtás érdekében;
66. felszólít a helyi közösségek szerepének megerősítésére, valamint a humanitárius és fejlesztési tevékenységekben való részvételre a helyi civil társadalmi szervezetek oldalán, ideértve az egyházakat, a vallási alapon működő szervezeteket és más helyi képviselőket;
67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió országai kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának és az Egészségügyi Világszervezetnek.

## INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

<b>Az elfogadás dátuma</b>	19.4.2021
<b>A zárószavazás eredménye</b>	+: 16 -: 2 0: 8
<b>A zárószavazáson jelen lévő tagok</b>	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimmnick
<b>A zárószavazáson jelen lévő póttagok</b>	Barry Andrews, Caroline Roose, Patrizia Toia

## NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

16	+
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
S&D	Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser, Marc Tarabella, Patrizia Toia
RENEW	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou

2	-
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimniok

8	0
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Caroline Roose
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
The Left	Miguel Urbán Crespo
N.I.	Antoni Comín i Oliveres
ID	Gianna Gancia

A jelek magyarázata:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás